

помогнете ми!" И послѣ ще му четатъ редъ молитви, ще казватъ, че отишълъ при Господа на небето. Никждѣ не отиватъ хората, никждѣ. Отишълъ въ онзи свѣтъ! Чудно е, като говорятъ хоратаз а онзи свѣтъ! Ти, който говоришъ за онзи свѣтъ, ходилъ ли си тамъ? —Еди-кой си пророкъ казалъ, еди-кой си ученъ казалъ. Ти провѣрилъ ли си този наученъ, религиозенъ фактъ? Съврѣменнитѣ учени хора по 99 пѣти провѣрватъ единъ наученъ фактъ и тогава се произнасятъ, а тукъ, безъ всѣкаква провѣрка твърдятъ, че човѣкъ умира. Ще кажатъ, че е грѣшно религиознитѣ хора да провѣрватъ, дали има животъ слѣдъ смъртъта или не, защото съ това ще покажатъ, че се съмнѣватъ. Съмнѣнието не е знание. Казватъ: ще се усънимъ, ако мислимъ по този въпросъ. Мисльта не е съмнѣние. Мисльта е вѣнка отъ всѣко съмнѣние. Съмнѣнието е единъ неджгъ, излишъкъ на ума. Ако съврѣменнитѣ учени казватъ, че азъ трѣбва да ямъ и въ процеса на яденето трѣбва да остава излишъкъ, това е единъ неправиленъ изводъ, това е една крива философия. Азъ казвамъ: трѣбва да ядешъ тъй, че да остава само единъ микроскопически излишъкъ. И мислите ли, че нашиятъ свѣтъ щѣше да бжде въ по-лошо положение, ако имяхме по-малко излишъци? Единствената вѣрна идея въ свѣта, която може да ни подигне днесъ, никой не я засѣгналъ.

И казвамъ: Богъ не е Богъ на мъртвитѣ, но на живитѣ".

И най-послѣ, вие ще кажете: ами Господъ заради мене грижи ли се? Ти заради Господа грижишъ ли се? — Ами Господъ заради мене мисли ли? Ти заради Господа мислишъ ли?—Господъ съ мене занимава ли се? Мислите ли, че азъ, като обичамъ нѣкого, трѣбва да се занимавамъ съ него? Обичъта се състои въ това, че когато обикнете нѣкого, не се занимавате съ него. Ще ви докажа това по обратенъ пѣтъ. Запримѣръ, имамъ 100 души длѣжници, азъ се занимавамъ съ тѣхъ. Взелъ съмъ полицитѣимъ и казвамъ: еди-кой си, на еди-коя си дата ще ми плати. Разглеждамъ по отдѣлно всички полици, и всѣки мѣсецъ отивамъ, събирамъ своята данъ, взирамъ лихвитѣ. Но, единъ день, като ги обикна, скжсвамъ поли-